

תת"ע 7208/12/19 - משה חיון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7208-12-19 מדינת ישראל נ' משה חיון
תיק חיצוני: 10153756100

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	משה חיון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 15.1.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,800 ₪.
3. המבקש טען כי הוא לומד רפואה בחו"ל ונמצא בישראל לעיתים רחוקות וכי לא קיבל לידיו את ההזמנה לדין. טען כי ייתכן שאימו קיבלה לידיה ההזמנה לדין אולם היא לא מסרה אותה לידיו. טען כי גם כאשר הוא מגיע לישראל הוא שוהה מחוץ לבית הוריו. טען כי גילה אודות פסק הדין שעה שקיבל מכתב ממשרד הרישוי. טען כי יש בידו ראיות להוכחת חפותו וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי בוצעה מסירה כדין. טענה כי העובדה שאימו של המבקש קיבלה לידיה את ההזמנה, מחזקת את עמדתה כי המסירה בוצעה כדין, וכי אין כל קשר לטענות המבקש כי הוא שוהה בחו"ל. טענה כי המבקש לא הצביע על כל עילה לעיוות דין ובהיעדר טענות הגנה ממשיות יש לדחות הבקשה.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי

עמוד 1

נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי "שולמית" אשר אישרה קבלת דבר הדואר בחתימתה בתאריך 3.9.19. מתצהירו של המבקש עולה כי מדובר באימו אשר קיבלה לידיה את ההזמנה לדיון, ומכאן שבוצעה מסירה כדיון.

יובהר כי אף אם המבקש שווה בדרך כלל בחו"ל הרי שבאחריותו להתעדכן בדבר קבלת דברי דואר לכתובת הרשומה, ולעדכן את כתובתו במידת הצורך.

באשר לטענת המבקש כי אימו לא מסרה לידו את ההזמנה לדיון, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על קנס התקבלה על ידי המבקש באותה כתובת בתאריך 26.1.20, ומכאן שהמבקש אף לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ' תמוז תש"פ, 12 יולי 2020, בהעדר הצדדים.